

GORSKI

Na 14. strani je prošnja za
donacijo dela dohodnine.

popotnik

Na drugi strani je
vabilo na zbor članov!

Revija planinskega društva LPP
Leto XLI, februar 2021

št.

1

Volilni zbor članov društva na daljavo

Spoštovani članice in člani Planinskega društva LPP!

Zaradi ukrepov vlade za preprečevanje širjenja okužbe z novim koronavirusom bo Planinsko društvo LPP verjetno izjemoma izvedlo zbor članov na daljavo.

Poročila in načrte ter predloge za nove člane organov Planinskega društva LPP v obdobju 2021/2022 bomo objavili na spletni strani društva <http://www.pdlpp.si/>. Tam bomo objavili tudi terminski načrt izvedbe zbora članov na daljavo. Vse, ki imate svoj e-mail v evidenci članstva, bomo o zboru članov obvestili po elektronski pošti, ostali pa spremljajte našo spletno stran, kjer bosta vabilo in gradivo za zbor članov 2021 pravočasno objavljena.

Dokumentacija za zbor članov bo vsebovala naslednje sklope:

1. Poročila o delu in finančno poročilo za leto 2020
ter program dela za leto 2021
2. Razrešnica dosedanjim članom organov društva (ni gradiva, sprejme se samo sklep)
3. Volitve novih organov društva za obdobje 2021–2022
4. Prejemniki priznanj 2020

Navodila za potrjevanje in glasovanje:

Ko boste pregledali gradivo, glasujte o prvih treh točkah, svoj glas oddajte na elektronski naslov pdldp1974@gmail.com odgovorite npr.:

- potrjujem točko 1
- potrjujem točko 2
- potrjujem točko 3

V primeru, da ne potrjujete zgoraj navedenih točk oziroma posamezne točke, navedite:

- ne potrjujem točke (1 ...)

Če katere izmed točk ne potrjujete, je zaželeno (ni pa obvezno), da napišete razlog.

Glasovanje bo trajalo od ponedeljka do petka (točen datum bo objavljen).

Prosimo vas, da se spodaj v mailu podpišite s svojim imenom in priimkom.

Upam, da nam bo z vašo pomočjo uspelo izvesti zbor članov na daljavo in da se ob letu spet vidimo v živo!

UVODNIK	4
KAM GREMO	5
PENTLJA 1, sobota, 20. 3. 2021	5
PENTLJA 2, sobota, 3. 4. 2021	5
NANOS, sobota, 9. 4. 2021	5
LAŠČEK (1071 m), sobota, 17. 4. 2021	6
PO DOLINI KAMNIŠKE BISTRICE, sobota, 8. 5. 2021	6
GOLICA (1835 m), SOBOTA, 15. 5. 2021	7
GRINTOVEC (2558 m), SOBOTA, 22. 5. 2021	8
PLANINSKI TABOR LJUBLJANSKIH PLANINCEV, SOBOTA, 29. 5. 2021	8
SREČANJE S POBRATENIM SLOVENSKIM PLANINSKIM DRUŠTVOM TRST, NEDELJA, 30. 5. 2021	8
TURSKA GORA (2251 M), SOBOTA, 5. 6. 2021	8
DOBRAČ (2166 m), SOBOTA, 12. 6. 2021	9
PENTLJA 3, SOBOTA, 19. 6. 2021	10
PEŠ IZ LJUBLJANE NA PLANINO PRI JEZERU, 23.–27. 6. 2021	10
23. SPOMINSKI POHOD DRAGA BREGARJA, SOBOTA, 3. 7. 2021	11
PLANJAVA (2392 M), SOBOTA, 10. 7. 2021	11
BRANA (2253 M), SOBOTA, 14. 8. 2021	12
PLANINARJENJE PO FUŽINSKIH PLANINAH, PETEK–NEDELJA, 20.–22. 8. 2021	12
STROKOVNI ČLANKI	14
NAMENITE DEL DOHODNINE ZA DONACIJO PLANINSKEMU DRUŠTVU LPP	14
PLAČEVANJE ČLANARINE PREKO PORTALA PZS ALI PREKO SPLOŠNE POLOŽNICE	14
PRVA SEZONA UVEDBE REZERVACIJSKEGA SISTEMA ZA PRENOČIŠČA NA KOČI	16
SARS COVID-19 MALO DRUGAČE	17
VPIS NAŠIH VODNIKOV V RAZVID STROKOVNO IZOBRAŽENIH IN STROKOVNO USPOSOBLJENIH DELAVCEV V ŠPORTU	17
TURISTIČNI BONE LAHKO TUDI LETOS PORABITE ZA ODDIH NA NAŠI KOČI	18
MLADINSKI KOTIČEK	19
KLOBUK, SKUPINA MUCKI, 1. OKTOBER 2020	19
KJE SMO BILI	20
POHOD DELAVCEV LPP NA PLANINO PRI JEZERU	20
SREČANJE OB 40-LETNICI POBRATENJA PD LPP IN SPDT	21
KO POSTANEŠ „POSTRANSKA ŠKODA“	22
ROŽNIK IN MOJ ČAS	23
JANČE, 793 m	25
ZANIMIVOSTI	26
VSI VODNIKI NAŠEGA DRUŠTVA	26
LPP IN LETO VIRUSA COVID-19	28
JESENSKA DELOVNA AKCIJA NA PLANINI PRI JEZERU – OKTOBER 2020	31
ZIMSKA DELOVNA AKCIJA NA PLANINI PRI JEZERU – JANUAR 2021	32
IZLETI PD LPP 2021/22	36

GORSKI

Popotnik

Leto XLI / št. 1, februar 2021

ISSN 2232-397X.

Natisnili smo: 250 izvodov

Izdaja:

PLANINSKO DRUŠTVO LPP

Celovška cesta 160

1000 Ljubljana

Tel.: 01 58 22 751

gsm: 031 259 156

mail: pdlpp1974@gmail.com

url: <http://www.pdlpp.si>

Uradne ure vsak četrtek

od 14:00 do 18:00

Zanj:

TOMO RUSIMOVICH, predsednik

Prispevke pošiljati na:

silva.papez@lpp.si

Odgovorni urednik:

TOMO RUSIMOVICH

Uredniški odbor:

TOMO RUSIMOVICH

BOJANA BURNIK

HELENA NOVAK

Tehnično uredništvo:

SILVA PAPEŽ

GREGOR GERČAR

Jezikovni pregled:

SILVA PAPEŽ

EMILIJA VRABER

Zunanji sodelavec:

TISKARSKI ŠKRAT

Oblikovanje in prelom:

MAJA POGLAJEN

Grafična priprava za tisk in tisk:

PARTNER GRAF D.O.O.

Fotografija na naslovnici:

Naša koča decembra 2020

Foto: Robert Klančar

TOMO RUSIMOVIČ

V lanske planinski sezoni smo se nepričakovano znašli v »novi normalnosti« in težko je v tej novi normalnosti funkcionirati normalno! Obdobje pandemije se je začelo že lansko pomlad, nabavili smo maske in razkužila in nekako delovali z upoštevanjem preventivnih ukrepov, vendar to ni trajalo dolgo. Kmalu smo morali zapreti društveno pisarno in preklicati vse napovedane izlete. Tudi odprtje naše planinske koč s 14-dnevno zamudo so spremljali korona ukrepi: razkuževanje, maske, razdalja dva metra itd. Koča se je uspešno branila virusa do zadnjega vikenda, ko nas je virus obiskal in okužil precej prisotnih planincev in osebja. O tem več v posebnem članku.

Kljub pandemiji je bila naša koča dobro obiskana, saj so ljudje pri vseh težavah in omejitvah potrebovali odklop v naravi, kjer so vsaj začasno pozabili na tegobe, ki jih je prinesel prvi val pandemije. Zahvala za relativno dobro sezono v danih okoliščinah gre predvsem naši oskrbniški ekipi in gospodarskemu odseku, ki sta poskrbela, da je koča delovala brezhibno in varno.

Po zaprtju koč smo za naše člane upravnega odbora, ki so pripravili koč za zimovanje, morali izdati delovne naloge, da so lahko legalno zapustili svoje občine in odšli na delovno akcijo na našo planino. Tudi zadnja akcija kidanja snega (2 m) s solarnih kolektorjev je potekala na podlagi društvenih potnih nalogov in preverjanja udeležencev, ali so zdravi, ali so se v zadnjem času družili izven svojega mehurčka itd.

V praksi smo preizkusili rek, da so problemi v bistvu izzivi, in te izzive smo sprejeli ter jih premagali. Pravijo, da življenje vedno zmaga in najde pot, če jo le hočeš poiskati. Ljudje, ki so v življenju utrpeli najhujše izgube (bolezen, invalidnost, izguba najdražjih), so rekli, da je to najboljše, kar se jim je v življenju zgodilo, ker so na novo prevrednotili svoje dožemanje okolja, v katerem živijo, in naredili premislek, kaj je bistveno v življenju. Da v okoliščinah, na katere nimaš vpliva, narediš največ, kar lahko, zase in za druge. Ljudje se razlikujemo v tem, kako reagiramo, ko nam je hudo in je težko. Nekateri sedijo v kot in čakajo, da mine.

Drugi pa kljub temu da je težko, delajo naprej in iščejo pot iz zagate. Zakaj so nekateri pogumni in skušajo spremeniti obstoječe stanje – zato, ker so se odločili, da bodo naredili tisto, kar je prav, čeprav je težko! Ko se posameznik dvigne in reče jaz bom naredil tisto kar je prav, kljub temu da je težko, je to način, kako lahko spremenimo svoje življenje, okolje, družbo in začnemo živeti v svetu, kakršnega si želimo. Zato lahko rečemo, da je pandemija korone za nekatere tudi katarza. Te misli sem povzel po psihologu Aleksandru Zadelu, ki vedno najde pravo besedo ob pravem času.

Glede na zgornjo temo menim, da smo v lanske sezoni nekateri naredili tisto, kar je prav, čeprav je bilo težko, in tako bomo nadaljevali tudi letos!

Eden takih podvigov je bilo zagotovo okrnjeno srečanje ob 40-letnici pobratenja med Slovenskim planinskim društvom Trst in našim planinskim društvom. S predsednico SPD Trst sva se dogovorila, da bomo na koči izvedli srečanje z manjšo udeležbo in tako počastili 40 let pobratenja ter podpisali svečani listini, s katerima vsakih 10 let potrdimo naše prijateljstvo. Prireditvev je ob upoštevanju vseh ukrepov za preprečevanje širjenja virusa Covid-19 lepo uspela. Ta prireditvev je tipičen primer, kako v težavah najdeš pot, da nekaj spelješ, in ne iščeš izgovorov, zakaj ne bi.

Vabimo vse ljudi dobre volje z iskrico v očeh, da se nam pridružijo na planinskih poteh, pri delu v društvu ali na delovnih akcijah na naši koči na Planini pri Jezeru. Nova normalnost bo še nekaj časa trajala in zato se ji moramo po svoje prilagoditi in živeti, kakor najbolje lahko.

PENTLJA 1, SOBOTA, 20. 3. 2021

STANISLAV KRAGELJ

Sobotni izlet »Okoli Ljubljane« z avtobusom LPP.

Dobimo se ob 7.15 v centru na postaji Bavarski dvor – Kozolec.

Kratek opis:

S postaje v Radni se usmerimo na peš pot mimo vrtca v smeri Gradišče in nadaljujemo po grebenu na Debeli hrib. Z Debelega hriba se spustimo na Ljubljansko barje. Povzpne se na Plešivico, z vrha se spustimo v Notranje Gorice, kjer ujamemo mestni avtobus.

PENTLJA 2, SOBOTA, 3. 4. 2021

STANISLAV KRAGELJ

Sobotni izlet »Okoli Ljubljane« z avtobusom LPP.

Dobimo se ob 7.15 v centru na postaji Bavarski dvor – Kozolec

Kratek opis:

Iz Notranjih Goric preko Barja in reke Ljubljanice pridemo v Podpeč. Po poti mimo jezera in navkreber po gozdni poti do cerkvice Sv. Ane. Z vrha nadaljujemo mimo Preserja ter po gozdni poti preko Planince proti Krimu. Povzpne se na Krim (1107 m) in se spustimo mimo Gornjega lga v Iško vas, kjer ujamemo mestni avtobus.

NANOS, SOBOTA, 9. 4. 2021

FRANC BERGANT – BERGI

Zborna mesto: ob 7.00 pred sedežem PD LPP, Celovška c. 160

Izhodišče: Razdrto

Zahtevnost: lahka označena pot

Čas hoje: 5 h

Način prevoza : kombi, osebna vozila

Oprema: glede na vremenske razmere in pohodne palice

Rok za prijavo: Nina Miklič 031/295156, do 7. 4. 2021

Informacije: 031 295 469, Franc Bergant – Bergi

Vojkova koča na Nanosu, arhiv PZS

LAŠČEK (1071 M), SOBOTA, 17. 4. 2021

MARINKA KOŽELJ STEPIC

- Zborno mesto:** ob 7.00 pred sedežem PD LPP, Celovška c. 160
- Izhodišče:** cerkev v vasi Lokovec
- Zahtevnost:** tehnično lahka pot
- Čas hoje:** skupaj 4 ure
- Višinska razlika:** približno 200 m
- Način prevoza:** osebni avtomobili ali kombi
- Oprema:** pohodniški čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti mrazu, vetru in morebitnim padavinam, hrana in pijača
- Rok za prijavo:** društvena pisarna ali Nina Miklič 031 259 156 do 15. 4. 2021 do 17. ure

Lašček je najvišji vrh Banjške planote, ki se razprostira med Soško dolino na zahodu in Čepovanskim dolom na vzhodu. Podali se bomo na krožno pot, ki vodi večinoma po gozdu, vrh pa je poraščen s travo. Z vrha Laščka je lep razgled na Krnsko pogorje in Spodnje Bohinjske gore. Ob poti bomo spoznavali značilen kraški svet, poln skal in vrtač. Žal bomo spoznavali tudi usodo Banjške planote, ki postaja iz dneva v dan manj naseljena. To dokazujejo mnoge nenaseljene in tudi že razpadajoče domačije. Samotne kmetije in zaselki so raztreseni daleč naokrog, tako da je menda od enega konca do drugega kar tri ure hoda.

Pogled na Krn in Batognico

Iz Ljubljane se bomo ob 7. uri odpeljali na Goriško, dalje do Čepovana in do kraja Lokovec. Tu bomo pričeli s hojo. V Ljubljano se bomo vrnili predvidoma v poznih popoldanskih urah.

Predlagam, da vzamemo s seboj nekaj hrane in pijače, saj ob poti ni nobene možnosti prehranjevanja.

Čeprav je bilo oktobra, nas je na vrhu že pozdravil prvi sneg, ki so ga topli sončni žarki hitro topili.

PO DOLINI KAMNIŠKE BISTRICE, SOBOTA, 8. 5. 2021

MARINKA KOŽELJ STEPIC

- Zborno mesto:** ob 7.30 pred sedežem PD LPP, Celovška c.160
- Izhodišče:** Dom v Kamniški Bistrici
- Zahtevnost:** tehnično lahka pot
- Čas hoje:** 4–5 ur
- Višinska razlika:** približno 350 m
- Način prevoza:** osebni avtomobili, kombi ali javni prevoz
- Oprema:** pohodniški čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti hladu, vetru in morebitnim padavinam, hrana in pijača
- Rok za prijavo:** društvena pisarna ali Nina Miklič, tel. 031 259 156 do 6. 5. 2021 do 17. ure

Kratek opis:

Dolino Kamniške Bistrice poznamo predvsem kot izhodišče za vzpone na vrhove Kamniško-Savinjskih Alp. Manj jo poznamo kot lepo ledeniško dolino, posuto z mnogimi zanimivimi balvani. Tokrat bomo obiskali in si dodobra ogledali tri največje balvane. Največji je Sivnica, visoka kar 45 m. Drugi po velikosti je Lepi kamen, na katerem stoji lovska kočica. Tretji, ki nam je vsaj malo znan, je po dolgem počena in razmaknjena Žagana peč.

Žagana peč

Vse te balvane je že zaznamovala človeška roka ali noga. Na Sivnici so alpinisti opremili nekaj zahtevnih plezalnih smeri. Čeprav pot do nje ni označena in si včasih Sivnico našel le s pomočjo zemljevida, vodi tja že kar dobro uhojena stezica. Na Lepem kamnu stoji lovska kočica, ki ji domačini pravijo Titova lovska kočica. Ker je Lepi kamen dobro preklan, stoji na večjem delu kočice, na manjšem pa preža. Z Lepega kamna je ob ugodnem vremenu čudovit pogled na ostenja nad Koncem. Žagana peč sicer poznamo, saj je ob gozdni cesti, ki vodi do spodnje postaje tovarne žičnice na Kokrsko sedlo. Le redkokdaj si vzamemo čas, da jo obhodimo in pogledamo ozko poč, ki sega od vrha do tal. Tudi Žagana peč je nekdanj služila alpinistom za prve stope in oprimke. V Spominskem parku so razporejene spominske plošče v spomin ponesrečenim v Kamniških Alpah ali domačim, ki so se ponesrečili v tujih gorah. Tako je tu lepa spominska plošča v

spomin vrhunskemu alpinistu Tomažu Humarju, ki se je ponesrečil v Himalaji. Ob povratku si bomo ogledali še Kraljevi dvorec oziroma Titovo vilo, ki je zgrajena po načrtih znanega arhitekta Jožeta Plečnika.

Najprej se bomo podali do Sivnice, nato do Lepega kamna in nazadnje še do Žagane peči. Ob povratku bomo šli skozi Spominski park in se mimo Kraljevega dvorca vrnili v izhodišče.

Ta izlet je obarvan z naravovarstveno vsebino, kako ohraniti balvane in druge zanimivosti ter jih obenem pokazati obiskovalcem. Ker bomo povabili še člane drugih društev v MDO PD Ljubljana, bo stroške prevoza kril MDO.

GOLICA (1835 M), SOBOTA, 15. 5. 2021

FRANC BERGANT – BERGI

- Zborni mesto:** ob 7.00 pred sedežem PD LPP, Celovška c. 160
- Izhodišče:** Planina pod Golico
- Zahtevnost:** lahka označena pot
- Čas hoje:** 5 h
- Način prevoza:** kombi, osebna vozila
- Oprema:** glede na vremenske razmere in pohodne palice
- Rok za prijavo:** Nina Miklič 031/295156 do 12. 5. 2021

GRINTOVEC (2558 M), SOBOTA, 22. 5. 2021

JANEZ MEDVED

- Zborni mesto:** ob 6.00 pred sedežem PD LPP, Celovška c. 160
- Izhodišče:** Dom v Kamniški Bistrici (601m)
- Čas hoje:** 8–9 ur, odvisno od razmer, celodnevna tura
- Zahtevnost:** zahtevna označena pot
- Oprema:** standardna gorniška oprema po potrebi glede na razmere tudi zimska
- Rok za prijavo:** društvena pisarna, Nina Miklič 031/295156 do 19. 5. 2021

Kratek opis poti:

Pot nas vodi od Doma v Kamniški Bistrici po kolovozu mimo Žagane peči do spodnje postaje tovarne žičnice, ki vozi na Kokrško sedlo. Od tu dalje nas pot vodi po označeni poti do Kokrskega sedla. Usmerimo se na pot, ki vodi na Grintovec po običajni poti čez Streho. Nekoliko več previdnosti bo potrebno, ko bomo prečili Spodnje jame, kjer prečimo precej strmo pobočje in bo lahko ostalo še nekaj snega, pa tudi v nadaljevanju moramo previdno hoditi, razmeram primerno. Vračamo se po isti poti.

potrdimo pobratenje. Upajmo, da bo do konca maja, ko je predvideno srečanje, prepoved potovanja in združevanja že zgodovina in se bomo lahko spet z našimi pobratenimi prijatelji iz Trsta normalno družili. Srečanja potekajo po ustaljenem vzorcu: ko se zberemo, gremo na krajši pohod (3–4 ure), na katerem spoznavamo znamenitosti kraja, kjer se srečanje odvija. Na koncu zavijemo v kak kmečki turizem, kjer je poskrbljeno za to, da nismo ne lačni ne žejni, veselo druženje pogosto popestri še harmonika in nekateri se zavrtijo ali zapojejo. Kako bo letos, je še skrivnost, ki je mogoče ne poznajo niti naši prijatelji iz SPD Trst. Vendar sem prepričan, da bo program srečanja zanimiv, prijeten in vesel, če boste svojo dobro voljo prinesli na srečanje v čim večjem številu. Podrobnosti bodo objavljene na spletni strani našega društva, takoj ko dobimo program srečanja.

PLANINSKI TABOR LJUBLJANSKIH PLANINCEV, SOBOTA, 29. 5. 2021

FRANC BERGANT – BERGI

Kraj in program bosta objavljena na spletni strani društva.

SREČANJE S POBRATENIM SLOVENSKIM PLANINSKIM DRUŠTVOM TRST, NEDELJA, 30. 5. 2021

UO PD LPP, ZANJ TOMO RUSIMVIČ

Letos prijateljsko srečanje članov obeh društev organizira SPD Trst. Kot večina že ve, srečanje vsako leto organizira drugo društvo. Lani smo mi organizirali okrnjeno srečanje na naši koči na Planini pri Jezeru in obenem proslavili 40-letnico našega pobratenja s podpisom svečanih listin, s katerimi vsakih 10 let

TURSKA GORA (2251 M), SOBOTA, 5. 6. 2021

JANEZ MEDVED

- Izhodišče:** V Koncu (900 m)
- Čas hoje:** 8–9 ur
- Zahtevnost:** delno zahtevna neoznačena pot
- Oprema:** standardna gorniška oprema

Kratek opis poti:

Naše izhodišče je parkirišče pri tovarni žičnici za Kokrško sedlo. Od tu se usmerimo naravnost in kmalu prispemo do velikega balvana, nadaljujemo po stezi naprej, ki se prične kmalu strmo dvigati. Na desni strani se nam kažejo ostenja Brane, mi se držimo leve strani in se ves čas strmo dvigamo. Čez nekaj časa zavijemo še bolj v levo in kaj kmalu prispemo do Bivaka pod Skuto (2070 m). Od tu dalje nadaljujemo pot po grebenu in kmalu pridemo na Male pode, nato se držimo bolj desno in se usmerimo proti Turskemu

žlebu (2114 m). Od tu dalje nadaljujemo po grebenu Turske gore (2251 m) in kmalu prispemo na vrh. Vračamo se po isti poti.

Turska gora

DOBRAČ (2166 M), SOBOTA, 12. 6. 2021

MARINKA KOŽELJ STEPIC

- Zborno mesto:** ob 7. uri pred sedežem PD LPP, Celovška c. 160
- Izhodišče:** parkirišče Rosstrate
- Zahtevnost:** tehnično lahka pot
- Čas hoje:** 4 ure
- Višinska razlika:** 434 m
- Način prevoza:** manjši avtobus ali kombi
- Oprema:** planinski čevlji, pohodniške palice, športna oblačila, nekaj proti hladu, vetru in morebitnim padavinam, hrano in pijačo.
OSEBNI DOKUMENT
- Rok za prijave:** društvena pisarna ali Nina Miklič, tel. 031 259 156 do 10. 6. 2021

Kratek opis:

Dobrač je 2166 m visoka gora na avstrijskem Koroškem. Tvorí vzhodni obronek Ziljskih Alp nad mestom Beljak med dolinama Drave in Zilje. Dobrač je zaščiten kot naravni park.

Kamnina Dobrača je večplastna, tako da se sloji ponavljajo. Na južnem pobočju Dobrača najdemo grušč in drobir visoko v gorski steni, kar je posledica popotresnega geološkega delovanja. Na Dobraču je

prišlo dvakrat do velikega podora. Prvič v prazgodovini, drugič pa leta 1348, ko je močan potres v Furlanski nižini povzročil ponovni podor gore. To je še danes vidno. Po legendi je reka Zilja zasula in zalila kar 17 vasi. Zadnji ostanki takrat nastalega jezera so izginili v 18. stoletju. Področje podora se imenuje Rdeča peč, področje, kamor se je zrušil grušč, pa Rogaje. Ta predel je sedaj zaščiten kot naravni spomenik.

Na vrhu Dobrača ali tik pod njim se nahaja koča Avstrijskega planinskega društva. Najbolj mogočna stavba na vrhu je oddajnik, postavljen leta 1971. Visok je kar 165 m in zagotavlja osnovno pokrivanje Koroške, avstrijske južne Štajerske, Kanalsko dolino v Italiji ter področje med Jesenicami in Ljubljano. Na vrhu sta tudi dve cerkvi. Slovensko cerkev (Windische Kapelle) je dal zgraditi leta 1690 baron von Semmler kot izpolnitev zaobljube. Nemška cerkev (Maria am Stein) je bila zgrajena leta 1699 in je najvišje ležeča cerkev na vrhu med vsemi starimi cerkvami tega tipa v vzhodnih Alpah. Cerkev so zgradili rudarji iz Plajberka.

Dobrač s Peči – Tromeja

Tudi na pobočju Dobrača je več zanimivosti, vrednih ogleda. Zalo znan je alpski vrt na višini okoli 1500 m. Razprostira se na 10.000 kvadratnih metrih, rastline pa so razporejene v 25 predelov. Vrt vzdržujejo in urejajo z veliko mero ljubezni prostovoljci in prostovoljke.

Razgled z vrha je prav veličasten, saj je Dobrač tako rekoč osamelec. Proti jugu vidimo vzhodni del nazobčanih Karnijskih Alp in lepo zeleni zahodni del Karavank, vmes kipijo proti nebu Julijske Alpe s Triglavom. Pod nami je prelepa Ziljska dolina. Proti severu se nad široko Dravsko dolino v dalji dvigujejo

Visoke Ture s Grossglocknerjem, malo bolj proti vzhodu vidimo zaobljene Nockgerge.

Pripeljali se bomo do konca asfaltirane ceste na višino 1732 m. Od tu se bomo podali proti vrhu. Po kateri poti bomo šli, se bomo odločili glede na vremenske razmere in razmočenost tal. Po slabih dveh urah hoje bomo dosegli vrh, si ogledali vse zgradbe, se razgledali po bližnjih in daljnih vrhovih ter se vrnili na parkirišče. Daljši postanek bo še za obisk alpskega vrta. Računam, da bo takrat v najlepšem cvetju.

In še moja kratka izkušnja. V program PD Kamnik smo uvrstili tudi izlet na Dobrač. Ker sem pričakovala poln avtobus planincev, sem si šla vse podrobno ogledat. Z Marijanom sva se odpeljala do parkirišča, se vzpela na vrh skozi Medji dol, se razgledala in vrnila. Razgled je segal daleč naokoli, bil je zanimiv in marsikateri gori nisem vedela imena. A ker naj bi vodnik poznal vse, sem potem še doma ogledovala zlasti planinsko karto Visokih tur. Tako sem prepoznala še druge vrhove, ne le Grossglockner. Pa tudi Julijci so dajali malce drugačen obraz s severne strani. Končno sem vse razrešila in bila vesela, da bom udeležencem lahko odgovarjala na mnoga vprašanja. Ko smo se čez dva tedna pripeljali do parkirišča, je bila gosta megla. Da se bližamo vrhu, smo vedeli le po tem, da smo na oddajniku slišali močno brnenje. Nikjer sonca in nobenega razgleda. Tako sem svoje poznavanje razgleda lahko „unovčila“ šele nekaj let kasneje, ko sem v krasnem sončnem vremenu dosegla vrh z manjšo skupino starostnikov.

Ker je ta izlet vključen v program Odbora za varstvo gorske narave pri MDO PD Ljubljana, bo stroške prevoza, cestnine in vstopnine v alpski vrt kril MDO PD Ljubljane. Povratek v Ljubljano bo v poznih popoldanskih urah.

PENTLJA 3, SOBOTA, 19. 6. 2021

STANISLAV KRAGELJ

Sobotni izlet »Okoli Ljubljane« z avtobusom LPP.

Dobimo se ob 7.15 v centru na postaji Bavarski dvor – Kozolec

Kratek opis:

Na Novaško goro se povzpnejo mimo rimskih obrambnih zidov. Z vrha sestopimo do sedla in naprej na Smrekovec. Proti Kavcu dvakrat prečkamo cesto in po gozdni poti pridemo do spomenika in studenca z vodo. Sledi spust v Preserje in naprej v Podpeč, kjer ujamemo mestni avtobus.

PEŠ IZ LJUBLJANE NA PLANINO PRI JEZERU, 23.–27. 6. 2021

TOMO RUSIMOVČ, MIRKO BOŽNAR

Lani smo ponovno obudili peš pohod od Ljubljane do naše koče na Planini pri Jezeru, ki ga je v preteklosti izvajal naš pokojni vodnik Janez Lenaršič. Traso pohoda sta načrtala Mirko in Iva Božnar in vse je »štimalo«: večerja s prenočiščem na svežem senu in tudi po poti se nismo zgubili. Vsak pohodnik ima v nahrbtniku vse, kar potrebuje čez dan (oblačila hrano in pijačo), ostalo opremo pa ima v potovalki, ki jo od lokacije do lokacije prevažamo z društvenim kombijem.

Pohod se začne v Podutiku na zadnji avtobusni postaji proge 5, od tu pa poteka preko Toškega Čela, Katarine, Tošča do Črnega vrha, kjer bomo na kmečkem turizmu Pri Sovi večerjali in prespali na senu (hoje bo okoli 7–8 ur).

Drugi dan se spustimo v Poljane, nato gremo po tematski poti Tavčarjeve povesti Cvetje v jeseni, ki se vije iz Poljan do Volče, se vzpne proti vasi Malenski vrh, nato čez vas Gorenje ravan do Dolenje Žetine, od tu pa še do Gorenje Žetine, kjer bomo prenočili (na senu, seveda) na gostoljubni kmetiji Pr' Andrejon, kjer nam bodo pripravili tudi okusno večerjo. Drugi dan je 8–9 ur hoje.

Tretji dan nadaljujemo po tematski poti z Gorenje Žetine na prelaz Črni kal, kjer zapustimo tematsko pot Cvetje v jeseni in se spustimo do Zalega Loga (možnost nakupa hrane in pijače v trgovini), od tu pa se povzpnejo na prelaz Povden in gremo naprej do Zgornje Danje ter proti Soriški planini. Na Soriški planini bomo večerjali in prespali v Gostišču Brunarica

(po treh dneh tuširanja). Tretji dan je 8–9 ur hoje.

Četrty dan se s Soriške planine spustimo v Bohinjsko Bistrico in nadaljujemo do Stare Fužine. Po krajšem postanku v gostišču Parlament se bomo preko Vogarja podali na našo Planino pri Jezeru, kjer nas bo čakala večerja s prenočiščem. Četrty dan je 8–9 ur hoje.

Peti dan dopoldan prosto, po kosilu pa povratek v Ljubljano.

Pohoda se lahko udeležijo samo člani našega planinskega društva s plačano članarino za tekoče leto; predvidevamo, da bo društvo delno sponzoriralo pohod. Zaželeno je maksimalno 15 udeležencev. Izlet vodita Tomo in Mirko, za prtljago pa bo skrbel Herman.

Udeleženci morajo imeti potrebno kondicijo za pohod, da ne bodo problematični za skupino, in dobro uhojene planinske čevlje. Obvezni so tudi spalne vreče (dvakrat spimo na senu), rezervni čevlji in zaščita za sonce in dež. Hrana in pijača (za v nahrbtnik) se bosta lahko dokupili v Poljanah in v Zalem Logu. Predvidevamo tudi spominske majice in kakšno boniteto na naši koči.

Morebitne dodatne podrobnosti in cena bodo objavljene na spletni strani društva najmanj 10 dni pred odhodom.

23. SPOMINSKI POHOD DRAGA BREGARJA, SOBOTA, 3. 7. 2021

FRANC BERGANT – BERGI

Cilj: Planina Viševnik (1620 m)
Zborno mesto: ob 7.00 pred sedežem PD LPP, Celovška c. 160

Izhodišče: Planina Blato (1088 m)
Zahtevnost: lahka označena pot
Čas hoje: 5 ur
Višinska razlika: 540 m
Način prevoza: kombi, osebna vozila
Oprema: za poletje in palice
Rok za prijavo: društvena pisarna ali Nina Miklič, tel. 031 259 156 do četrtek, 1. 7. 2021.

Organizator: PD Drago Bregar
Informacije: 031 295 469 – Franc Bergant – Bergi
 Bregarjevo zavetišče na planini Viševnik (1620 m) leži na travnatem prevalu med Pršivcem (1761 m) in strmo Grivo (1757 m); planina se nahaja v Julijskih Alpah, nad Planino pri Jezeru, v Triglavskem narodnem parku (Fužinske planine).

Bregarjevo zavetišče Viševnik

PLANJAVA (2392 M), SOBOTA, 10. 7. 2021

JANEZ MEDVED

Izhodišče: Dom v Kamniški Bistrici (601 m)
Čas hoje: 8–9 ur, celodnevna tura
Zahtevnost: zahtevna označena pot, prvi del neoznačena pot
Oprema: standardna gorniška oprema

Kratek opis poti:

Pot nas vodi od Doma v Kamniški Bistrici skozi gozd vse do razpotja V Klinu (1090 m), tu zavijemo desno in

nadaljujemo pot po dobro vidni stezi, ki ni označena. Hodimo čez Repov kot, ki je zelo slikovit, saj nas pot vodi mimo tolmunov, hkrati pa imamo ves čas na desni strani pred sabo Zeleniške špice. Ko prispemo do Srebrnega sedla (2115 m), se usmerimo na levo in kmalu prispemo po markirani poti na Planjavo (2392 m). Vračamo se po označeni poti za Kamniško sedlo (1884 m). V dolino se vračamo po poti s Kamniškega sedla.

Planjava

BRANA (2253 M), SOBOTA, 14. 8. 2021

JANEZ MEDVED

Izhodišče: Dom v Kamniški Bistrici (601 m)
Čas hoje: 7 ur
Zahtevnost: delno zahtevna neoznačena pot
Oprema: standardna gorniška oprema

Kratek opis poti:

Pot nas vodi od Doma v Kamniški Bistrici skozi gozd po označeni poti vse do Pastirjev, kjer je zasilni bivak. Od Pastirjev dalje nas pot kmalu pripelje do ruševja in na levi strani že zagledamo ostenje Brane. Proti vrhu nas pot v ključih pripelje do kočice na Kamniškem sedlu (1884 m). Ko si oddahnemo in nabereemo novih moči se odpravimo po običajni označeni poti na vrh Brane. Vračamo se po isti poti.

Brana

PLANINARJENJE PO FUŽINSKIH PLANINAH, PETEK–NEDELJA, 20.–22. 8. 2021

VODNIKI PD LPP

Zborno mesto: v petek, 20. 8. 2021, ob 17.00, ko se zberemo pred sedežem društva na Celovski cesti 160, Ljubljana; povratek v nedeljo, 22. 8. 2021, pozno popoldan

Izhodišče: Planina Blato

Zahtevnost: prvi dan nezahtevna pot, drugi dan nezahtevna ali zahtevna pot, tretji dan nezahtevna pot

Predviden čas hoje:

prvi dan 1 ura, drugi dan 8–10 ur, tretji dan 4–6 ur

Način prevoza: avtobus ali društveni kombi in osebna vozila

Oprema: pohodne palice, udobni gorniški čevlji, oblačila, primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter

Prehrana: na izletih malica in pijača iz nahrbtnika, ostalo iz ponudbe naše kočice

Članska izkaznica:

plačana članarina PZS za tekoče leto 2021

Rok za prijave: društvena pisarna, Nina Miklič tel.: 031/259-156, do četrтка, 19. 8. 2021

Kratek opis:

Zopet se bomo podali v zamaknjen in samotni svet Fužinskih planin, kot to področje imenuje Tine Mihelič. Koncept izleta, ki bi ga lahko imenovali kar »dan Fužinskih planin«, bo letos v grobem enak kot lani, v podrobnostih pa malo drugačen. V petek pozno popoldan se iz Ljubljane odpravimo v Staro Fužino in od tam preko Planine Blato do naše gostoljubne kočice. Drugi dan bosta organizirana dva izleta, eden zahtevnejši in eden lažji. Letos bo zahtevnejši izlet potekal po brezpotnem grebenu Voglov. Gre za tri »fužinske« Vogle: Prvega, Srednjega in Zadnjega – kopaste vzpetine v dolgem in širokem slemenu med dolinama Za Kopico in Debelim vrhom, ki se na severu zaključijo s prevalom Vrata. Od tu naprej sta dve varianti: če bosta vreme in volja primerna, jo bomo mahnili pod Zelnicami do Štapc in vmes obiskali vrhove Velike in Male Zelnicice, Kopice ter Velike in Male Tičarice. Če pa ne bo pravega vremena in volje, jo bomo po dolini Za Kopico mahnili naravnost nazaj proti Dednemu polju.

Druga skupina bo imela letos v programu ogled Ogradov. Na Ograde se bomo podali s Planine v Lazu po poti proti Krstenici, s katere se kmalu odcepi pot na Ograde. Ko pridemo na greben Ogradov, se bomo povzpeli do najvišje točke, kjer stoji lesen križ. Pot po grebenu Ogradov je posuta z planinskim cvetjem in bogata z razkošnimi razgledi. Na zahodnem vrhu Ogradov se lahko po grapi spustimo na Lazovski preval, lahko pa se vrnemo po poti vzpona in obiščemo še planino Krstenico.

Po povratku si bomo kaj spekli na žaru, nato pa bo sobotni večer namenjen veselemu druženju, za katerega bo vsak prispeval malo dobre volje. V nedeljo se bomo lahko podali na lažji izlet (Pršivec ali Vodični vrh) in nato po kosilu proti domu. Vse pa se lahko še spremeni – odvisno od vremena in volje udeležencev.

Prijavite se, ne bo vam žal, saj vas na izlet vabi UO PD LPP in upajmo, da bo tudi kaj prispeval!

Vogli

Vrh Ogradov

NAMENITE DEL DOHODNINE ZA DONACIJO PLANINSKEMU DRUŠTVU LPP

Spoštovane članice, člani in prijatelji našega planinskega društva,

nova zakonodaja sedaj omogoča, da davčni zavezanec rezident lahko zahteva, da se do **1 % dohodnine**, odmerjene po zakonu, ki ureja dohodnino, od dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo, nameni za financiranje nevladnih organizacij. **Če želite svoj odstotek dohodnine nameniti planinstvu, to sporočite finančni upravi RS do 31. maja 2021.**

To za posameznika ne predstavlja stroška, saj nameni del dohodnine, ki bi sicer pristal v državnem proračunu.

Tudi tako lahko na enostaven način podprete naše društvo.

Del svoje dohodnine lahko namenite za financiranje splošno koristnih namenov. Če vam je delovanje našega planinskega društva blizu, vas vljudno vabimo, da nas finančno podprete. V teh negotovih časih, ki društvu delovanju niso najbolj naklonjeni, bomo vašega prispevka še toliko bolj veseli.

Kako podarite 1 % dohodnine?

Obrazec za namenitev dela dohodnine lahko oddate:

- **elektronsko preko storitev elektronskega poslovanja FURS eDavki**

Za varno elektronsko poslovanje z državnimi organi potrebujete digitalno potrdilo (Ministrstvo za javno upravo – SIGEN-CA, Pošta Slovenije d.o.o. – Pošta@CA, Nova Ljubljanska banka d.d. – AC NLB, Halcom d.d. – Halcom CA).

- **osebno ali po pošti pri pristojnem finančnem uradu**

V prilogi Gorskega popotnika je obrazec, ki ima že vpisane podatke o našem društvu, dodate še svoje podatke (podatki o davčnem zavezancu) in dokument podpišete).

- **lahko pa izpolnjen obrazec dostavite v društveno pisarno** in ga bomo mi, skupaj z ostalimi, poslali na davčni urad.

Zahvaljujemo se za donacijo in vas vabimo, da se vključite v naše aktivnosti!

Planinsko društvo LPP

PLAČEVANJE ČLANARINE PREKO PORTALA PZS ALI PREKO SPLOŠNE POLOŽNICE

Letos, ko je društvena pisarna zaradi znanih omejitev zaprta, smo se srečali s problemom, kako plačati članarino. Dokler bo društvena pisarna zaprta, imate na voljo dve možnosti.

Eno možnost smo objavili na naši spletni strani <http://www.pdlpp.si/> in na naši FB strani <https://www.facebook.com/planinskodrustvolpp/>. Za tiste, ki nimate dostopa do interneta ali ga ne uporabljate, posredujemo objavljeno sporočilo:

ČLANARINO ZA NAŠE DRUŠTVO LAHKO PLAČATE PREKO PORTALA PZS

Spoštovani člani in bodoči člani našega planinskega društva,

ker naša pisarna že dalj časa zaradi znanih vzrokov ni odprta za javnost, vam posredujemo informacijo, kako lahko plačate članarino ali se včlanite tudi od doma! Ko se prijavite na spletno stran za članarino PZS, vas bo ta vodila po posameznih postopkih, kako plačati članarino.

Včlanitev preko spleta <https://clanarina.pzs.si/> (kliknite na link) je enostavna in hitra – malo dlje časa traja le poštna dostava članske izkaznice skupaj z znamkico ali samo znamkice, ki dokazuje vašo pripadnost planinski organizaciji (društvu) v določenem letu. V spletni rešitvi boste izbrali vrsto članarine, naše planinsko društvo in način plačila. Na spletni strani je še mnogo drugih informacij o vrstah članarin, o ugodnostih, zavarovanju itd.

V pripravi je tudi plačevanje članarine preko položnice, vendar upam, da se čim prej vse povrne v normalno stanje in boste članarino spet lahko plačevali v času uradnih ur v naši društveni pisarni.◀

Druga možnost, ki jo je zagotovila PZS, pa je, da s pomočjo programa za vodenje članarine kreiramo obvestilo o plačilu članarine s položnico in vam to pošljemo po elektronski pošti (za tiste, ki imate v naši evidenci članstva e-naslov, za tiste, ki ga nimate, pa po navadni pošti). Tekst v dopisu s položnico bo naslednji:

»Spoštovana planinka, planinec,

naj vas kot vsako leto povabimo v svojo družbo, družbo planincev.

Zvčlanitvijo postanete del slovenske planinske družine. Koristite številne ugodnosti, ste nezgodno zavarovani in zavarovani za primer reševanja v tujih gorah, predvsem pa s plačilom članarine podprete delovanje

izbranega planinskega društva. **Z vašo pomočjo tako lahko skrbimo za planinske poti in planinske koč, za katere prostovoljno skrbijo številni posamezniki v naši zanimivi družini (markacisti, varuhi gorske narave, planinski vodniki ...).**

Več o članstvu v našo planinsko organizacijo si lahko preberete na povezavi www.clanarina.pzs.si. Veseli bomo vaše družbe in podpore. Prav tako pa

se bomo potrudili, da bo naš prispevek planinstvu, skrbi za gorsko naravo, planinske poti in koč... še vedno vzoren. Hvala, ker ste del nas, velike družine planincev.

Ostanite zdravi in lep planinski pozdrav.«

Vrste članarine (znesek izbrane članarine vpišite v polje za znesek na položnici):

Vrsta	A	B	B1	S+Š	P+O	IN
Članarina	60,00 €	28,00 €	21,00 €	18,50 €	8,00 €	8,00 €
*Družinski popust	54,60 €	22,60 €	/	15,00 €	6,40 €	6,40 €
	Aktivni obiskovalec domačih in tujih gora. Največji obseg ugodnosti.	Aktivni obiskovalec domačih in tujih gora. Osnovni obseg ugodnosti.	Oseba, starejša od 65 let. Osnovni obseg ugodnosti.	Dijaki, študentje s statusom, do vključno 26. leta. Osnovni obseg ugodnosti.	Predšolski ali osnovnošolski otrok. Osnovni obseg ugodnosti.	Oseba z delno ali v celoti odvzeto poslovno sposobnostjo.

*Družinski popust se obračuna vsem družinskim članom, kadar članarino plačajo vsi družinski člani sočasno. Za družinske člane se štejejo, poleg staršev, še mladi do vključno 26. leta, ki niso zaposleni ali so brez lastnih dohodkov, ter osebe, ki jim je odvzeta poslovna sposobnost (IN) in so člani družine. Za družino se šteje mati, oče in otrok ali mati samohranilka ali oče samohranilec z vsaj enim otrokom.

PLANINSKO DRUŠTVO LPP

The screenshot shows a web form for paying membership fees. It includes a QR code, a reference number, and a payment amount. The form is titled 'UPN QR - potrdilo' and 'UPN QR'. It also shows the bank account details and the payment reference.

Na podlagi tabele v dopisu si boste sami izbrali vrsto članarine (ali več članarin – družina) in znesek vpisali na položnico. Položnico lahko plačate preko spletne banke ali pa na pošti oziroma tam, kjer je možno plačevati položnice. Na podlagi priliva na društveni TRR bomo vedeli, da je članarina plačana in kateri član jo je plačal (v sklicu SI12 je številka članske izkaznice). Društvena pisarna vam bo po navadni pošti poslala znamkico, kartico zavarovanja itd.

V prvi fazi bomo položnice poslali vsem, ki imajo v

naši evidenci e-mail naslov, po 14. dneh pa po navadni pošti še vsem, ki še niso plačali članarine 2021.

Omenjena dva načina plačevanja članarine sta namenjena predvsem dosedanjim članom, za včlanitev novih članov pa je treba na društvo poslati še izpolnjeno pristopno izjavo, ki jo najdete na spletni strani društva, in povečati znesek članarine za 2 €, kolikor stane nova izkaznica člana PZS. Najbolje, da se o podrobnostih glede včlanitve novih članov dogovorite z našo tajnico Nino Miklič, tako bo za vse lažje.

POSTANI ČLAN - PREVERI ČLANSTVO; AKTIVIRAJ ZAVAROVANJE; PRIJAVI NEZGODO; NAROČI PLANINSKI VESTNIK!

<http://clanarina.pzs.si>

PRVA SEZONA UVEDBE REZERVACIJSKEGA SISTEMA ZA PRENOČIŠČA NA KOČI

TOMO RUSIMVIČ

V prejšnji številki smo obširno opisali internetno aplikacijo za rezervacijo prenočišč v naši koči, zato tokrat le informacija, da se je sistem dobro obnesel in je v pomoč tako oskrbniku kot tudi planincem. Kako je sistem deloval, najbolje pokažejo številke – v sistem je bilo vnesenih 976 rezervacij, s katerimi so rezervirali 3.101 prenočišče. Od tega je oskrbnik vnesel 420 rezervacij na podlagi telefonskega klica, 556 rezervacij pa so neposredno vpisali gostje. Nekaj rezervacij je bilo tudi odpovedanih preko sistema, nekaj rezervacij pa je ostalo neizkoriščenih, ker ljudje preprosto niso prišli. Za letošimo imamo na dan 1. 2. 2020 že 11 rezervacij za 169 ležišč, večinoma iz tujine.

V letošnji sezoni uvajamo kazen za prepozno odpoved rezervacije oziroma za neprihod. Na pobudo PZS smo se društva, ki uporabljamo rezervacijski sistem, dogovorila za enotno kazen 11 € za ležišče, ki je bilo rezervirano in ni bilo objavljeno najmanj dva dni pred terminom prihoda, ali pa sploh ni bilo objavljeno. Dogovor smo sklenili na virtualni konferenci (preko Zooma), na kateri so sodelovala vsa društva, ki uporabljajo ta sistem. Izmenjali smo si tudi izkušnje in težave ter se pogovorili, kako naprej.

Sistem kazni za prepozno objavo rezervacije lani ni bil uveden, ker sistem za kartično poslovanje HOBEX, ki ga uporablja aplikacija za rezervacije, ni bil registriran in uveljavljen v Sloveniji. Sedaj je to urejeno in PZS bo našim društvom sklenila pogodbo za uporabo kartičnega sistema HOBEX. Ko bomo vklopili novi sistem za plačilo neodpovedi rezervacije, bo moral vsak, ki bo rezerviral prenočišče, v zahtevo

za rezervacijo vpisati tudi številko svoje kreditne ali plačilne kartice, s katere mu bo v primeru prepozne objave ali neprihoda odtegnjena kazen, ki se bo obračunala po formuli število dni x število ležišč x 11 €. Oskrbnik bo vsak dan ugotavljal, kdo je rezerviral in ni pravočasno objavil ali samo ni prišel, in bo sprožil odtegljaj s kreditne kartice osebe, ki je naredila rezervacijo. Lahko pa bo tudi označil, da se v določenih dogovorjenih primerih kazen ne zaračuna.

Vsi, ki ste kdaj rezervirali dopust pri turistični agenciji ali rezervirali sobo v hotelu, poznate ta sistem odpovedi tik pred zdajci (z dogovorjenimi stroški), ki bo letos uporabljen tudi v planinskih kočah, ki uporabljajo sistem za rezervacijo prenočišč. V preteklosti se je pogosto dogajalo, da je bila napovedana večja skupina, v koči so pripravili hrano in rezervirali ležišča, potem pa skupina ni prišla, ker je bilo slabo vreme, nihče pa ni sporočil, da jih ne bo. Taka praksa, ki so jo večinoma uporabljali domači obiskovalci, bo sedaj z uvedbo plačila za neprihod odpravljena, in verjamem, da bo ta rešitev oskrbniški ekipi omogočila večji pregled nad številom gostov in se bodo za njih lahko ustrezno pripravili.

SARS COVID-19 MALO DRUGAČE

IRENA PEČAVAR ČARMAN

V leto 2020 smo vsak zase ali pa vsi skupaj v društvih vstopili polni idej in načrtov, tudi skrbi in odgovornosti, kako bomo izpeljali svoje načrte. Potem pa – v začetku le oddaljene novice o neznani bolezni tam nekje daleč na Daljnem vzhodu. Naši načrti so bili skoraj čez noč zamenjani z alarmantnim stanjem najprej v sosednji Italiji, nato pa po celotni Evropi. Zaprlo se je javno življenje, gospodarstvo, druženje, počitnice, hoja v gore... Prišle so omejitve gibanja, maske, vsakodnevne napovedi, koliko ljudi je obolelih, koliko je zasedenih postelj v bolnišnicah in, žal, tudi, koliko ljudi je umrlo.

Mnogo planinskih društev je bilo zaradi zaprtja koč gospodarsko prizadetih, odpovedani so bili izleti, planinska druženja. Posledica stanja je bil tudi poseben program za Dan planincev, oziroma Dan planinskih doživetij, kot se sedaj naslavlja. Prvi val epidemije se je vendarle relativno dobro iztekel in kljub omejitvam se je začela visoka planinska sezona. Gore so bile lepo obiskane, tudi naša Koča na Planini pri Jezeru; z veliko zagnanostjo in pridnostjo oskrbniške ekipe in vseh ostalih, ki ostajajo v ozadju, so bili planinci zadovoljni in so svoje lepe vtise ponesli s seboj v dolino. Žal pa se v kočah ni dalo prenočevati tako, kot smo bili tega vajeni, toda planinci se vsemu prilagodimo, samo da smo med gorami.

Sezona se je zaključila, oskrbniška ekipa je odšla, koča se je pripravila za »zimsko spanje«, prišel pa je drugi val, močnejši, večji. Prišle so nove omejitve gibanja, zapreti so se morale vse pisarne planinskih društev. Ponekod so prav ti skromni prostori članom prinašali veliko veselja in radosti, ko so jih obiskali, poklepetali s somišljeniki, katere poti so prehodili in kam bi še šli. Toda oblast je rekla, da mora biti tako, in oblast je treba spoštovati.

Potem pa je prišlo leto 2021. Še vedno imamo omejitve gibanja, deluje tisto, kar je res nujno. Po mnogih PD so se spraševali, kako bo s pobiranjem članarine, kakšen bo upad članstva, kako izpeljati zbor članov in pravzaprav, KAKO BO DRUŠTVO PREŽIVELO v teh kriznih časih.

Zato poziv vsem članom, ostanimo zvesti člani društva, podprimo ga, prišli bodo boljši časi, saj poznate tisti rek, da za vsakim dežjem posije sonce.

Zagotovo je nekaj, virus bomo enkrat premagali. Kdaj in kako? Z umivanjem in razkuževanjem rok, z

maskami, ki pokrivajo nos in usta in ne samo slednje, z držanjem distance – 2 m, skratka z navodili NIJZ. Imamo pa planinci en problem. Ko se srečujemo v kočah ali na planinskih poteh, smo vedno veseli, ko vidimo obraz prijatelja oz. prijateljice, si podamo roke ali se celo objamemo, to pa v danem trenutku ni »pametno«. Lahko smo mi ali pa tisti na drugi strani popolnoma asimptomatski (nimamo nobenih znakov bolezni), pa vendar smo pozitivni na COVID in bolezen nevede prenesemo na drugega. Ali se znate smejati in objemati z očmi? Poizkusite pred ogledalom, povem vam, da se tudi oči znajo smejati in objemati.

Kako še premagati virus?

S cepljenjem. O tem je nešteto mnenj in kar naenkrat imamo v Sloveniji veliko število »strokovnjakov«, ki vedo vse o virusu, vse o cepljenju in tudi take, ki širijo govorice, da je to pravzaprav čipiranje, da nas bodo potem lahko sledili. Človeška domišljija je brez meja, a poizkusimo ostati na realnih tleh.

Nisem vedeževalka, da bi napovedala, kdaj bo vsega konec. Dajmo še malo »stisniti zobe« in tudi ta korona bo odšla, kakor je prišla. Jaz čakam leto 2022 in skoraj verjetno je, da bo planinska sezona taka, kot se je spominjamo pred korono.

Ostanite zdravi in ostanite člani PD LPP tudi v teh negotovih časih!

VPIS NAŠIH VODNIKOV V RAZVID STROKOVNO IZOBRAŽENIH IN STROKOVNO USPOSOBLJENIH DELAVCEV V ŠPORTU

POVZEL TOMAŽ RUSIMVIČ

Vsi, ki se dalj časa ukvarjamo s planinstvom, opažamo, da nas država vse bolj regulira in nadzira. Do sedaj

smo to najbolj občutili pri poslovanju naše koče, ki se mora držati vse zakonodaje in predpisov s področja gostinstva in nudenja prenočiš in je zato deležna tudi vseh inšpekcijskih nadzorov, kot npr. hoteli v dolini. Lani so se lotili tudi planinskih vodnikov in drugih strokovnih kadrov v planinstvu (inštruktorji, vaditelji itd.).

Skladno z Zakonom o športu in Pravilnikom o vodenju razvidov na področju športa se morajo vsi vodniki PZS vpisati v razvid delavcev v športu, ki ga vodi Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport. V razvid športnih delavcev se morajo vpisati kadri s področja planinskih panog: športno plezanje, planinstvo-alpinizem, turno smučanje, planinstvo-tekmovalno plezanje itd. Vsi inštruktorji, trenerji ali vodniki teh panog se morajo registrirati v razvid športnih delavcev. V našem društvu v to kategorijo (zaenkrat) spadajo le vodniki PZS, in sicer bodo vodniki kategorije A vpisani v razvid kot Strokovni delavec 1, vodniki kategorije B pa bodo imeli v razvidu naziv Strokovni delavec 2. Za registracijo je potrebna ustrezna stopnja splošne izobrazbe in diploma o usposobljenosti za določeno kategorijo, ki jo izda PZS po opravljenem tečaju in pripravništvu. V lanskem letu smo lahko v društvu poskrbeli za skupinsko registracijo tako, da smo za naše vodnike na PZS poslali podatke v Excelovi datoteki, PZS pa je za vodnike v tabelo dodala še diplome o strokovni usposobljenosti.

Po 1. 12. 2020 mora vsak vodnik, ki se bo izšolal za vodnika in opravil pripravništvo, to urediti individualno tako, da bo izpolnil obrazec Predlog za vpis v razvid strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu in mu priložil ustrezno listino o doseženi stopnji izobrazbe in diplomo o strokovni usposobljenosti (PZS).

Spremembe so tudi pri izdaji licenc PZS za strokovno usposobljenost (vodniki, inštruktorji itd.). Licence veljajo 4 leta, potem pa je obvezno obnovitveno usposabljanje; izjema so le markacisti in markacistični inštruktorji, ki imajo izpopolnjevanje vsakih 5 let.

Poleg obnavljanja licenc morajo strokovni kadri – vodniki PZS – vsako leto izkazovati tudi določeno aktivnost, ki jo po novem potrjujemo v društvu. Vodnik izpolni obrazec o aktivnosti za preteklo leto in društvo vpiše predlog za registracijo v program za vodenje članstva NAVEZA. To vlogo potem potrdi strokovna služba PZS. Pogoj za registracijo je tudi plačana članarina za tekoče leto, ker je s tem povezano zavarovanje odgovornosti vodnika.

Kot pravijo, bo vpis naših vodnikov v razvid strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu lahko pogoj za pridobitev kakih sredstev na občinskih ali panožnih razpisih, lahko pa se bo našel

tudi kak inšpektor, ki bo zahteval dokazila, da je naš vodnik vpisan v razvid pri Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport, kdo ve.

TURISTIČNI BONE LAHKO TUDI LETOS PORABITE ZA ODDIH NA NAŠI KOČI

Turistični boni so podaljšani do konca leta 2021. Vlada je podaljšanje sprejela zaradi omejitvenih ukrepov za zajezitev epidemije, ki so trenutno v veljavi v državi, zaradi katerih je onemogočena uporaba bonov.

Razpoložljivi podatki Finančne uprave RS (FURS) kažejo, da so bili do 1. oktobra izkoriščeni turistični boni v skupni vrednosti 113,74 milijona evrov. Vseh upravičencev do bonov je sicer nekaj čez dva milijona, skupna vrednost vseh bonov pa je 356,9 milijona evrov.

V letu 2021 imajo državljani še 243,16 milijona evrov neizkoriščenih bonov; če ste tudi vi med njimi, vas vabimo, letos preživite del družinskega dopusta v naši koči na Planini pri Jezeru. Nastanitev si lahko rezervirate na spletnem naslovu https://www.alpsonline.org/reservation/calendar?hut_id=359 ali pa uporabite povezavo na spletni strani našega društva <http://www.pdlpp.si/> Rezervacijski sistem za kočo – REZERVACIJA.

KLOBUK, SKUPINA MUCKI, 1. OKTOBER 2020**SONJA MODLIC**

Ko imaš ogromno časa, si vesel klica iz vrtca, če jih pelješ na Klobuk oziroma greš za spremstvo na mestnem avtobusu. Seveda je bil moj odgovor: »Jaaaa...«

In smo šli, otroci kot za šalo v planinski koloni, saj jih čaka ob koncu šolskega leta planinski tabor (vsaj upamo). Po malici in igri okrog lovske kočice smo se obrnili nazaj proti vrtcu. Zapeli o Kekcu, o mladih planincih (planinska himna), opazili močerada in že smo bili na Derčevi, v svoji enoti Lastovica.

POHOD DELAVCEV LPP NA PLANINO PRI JEZERU

TOMO RUSIMVIČ

Po uspešnem pohodu delavcev LPP-ja na Planino pri Jezeru v letu 2019 smo tudi lani ponovili ta pohod. Prijavljenih je bilo 36 udeležencev, vendar jih je bilo zaradi slabe vremenske napovedi le okoli 25. Za spremljanje pohodnikov smo angažirali tri naše vodnike (Staneta, Rašota in Janeza). Na koči smo kuharici naročili veliko posodo pasulja in v soboto, 26. 9. 2020, malo pred šesto zjutraj smo se dobili na dvorišču LPP-ja. Udeleženci so se vkrcali v sodoben avtobus, ki ga je vozil legendarni Jože, mi pa smo se posedli v naš kombi in se odpeljali v Staro Fužino. Poleg vodnikov smo bili v kombiju tudi gospodar Mirko, njegova žena Iva, Sonja Dremelj in jaz, ker smo v nedeljo zapirali kočo in smo morali poskrbeti tudi za inventuro in druge aktivnosti, ki se morajo izvesti ob zaključku sezone.

V Stari Fužini smo se odločili, da pohodnike združimo v eno skupino, ki bo šla preko Vogarja na Planino pri Jezeru, saj bi bil pohod od Vogarja preko Pršivca na Planino prenevaren zaradi razmočene poti, ki poteka precej izpostavljeno preko travnatnega terena na vrh Pršivca. Kmalu po enajsti uri so prvi pohodniki že prišli do naše kočice in okoli dvanajstih smo bili vsi na cilju. Malo je zaostajal le en udeleženec, ki se je opravičeval, da ima astmo, vendar je vodnik Janez kmalu tudi njega pripeljal za ostalimi.

Po obveznem čaju in žganju so se vsi udeleženci zbrali v drugi jedilnici in na mizo je prišel odličen pasulj z mesom, ki ga je pripravila naša kuharica Mari; tudi pijače ni manjkalo. Po kosilu se je manjša skupina odpravila še na Pršivec, ki s Planine pri Jezeru nima izpostavljenih delov poti, ostali pa so si ogledali okolico in preživeli dobro urico v klepetu in razgledovanju po okolici kočice.

Kmalu je prišel čas za odhod, vendar nam je manjkal udeleženec, ki je zamujal že iz doline in ga je vodnik Janez pripeljal s Pršivca skoraj uro za drugimi udeleženci. Ko smo bili vsi zbrani, so se udeleženci in naši trije vodniki odpravili v dolino, mi pa smo ostali na koči, da opravimo zapiranje kočice in pospremimo oskrbniško ekipo v dolino.

V nedeljo smo popisali zaloge in opravili primopredajo kočice med oskrbniško ekipo in člani gospodarskega odseka. V nedeljo zvečer smo dobili še zadnjo skupino, ki je rezervirala prenočišče na zadnji dan sezone. Tudi

njih smo postregli in namestili v sobo in jim v ponedeljek zjutraj pripravili še zajtrk. Potem smo pospravili rože z oken, izpustili vodo iz rezervoarjev in izpihali vodne črpalke, da jih ne bi poškodoval mraz. Popoldan smo zaprli polkna, zaklenili vrata in odšli v dolino. Veseli smo bili, da smo tako uspešno izpeljali sezono in da nismo imeli nobene okužbe s koronavirusom.

Toda kmalu smo spoznali, da temu ni tako! Jaz sem v torek dobil vročino in druge znake prehlada, upal sem, da sem se prehladil in bom v nekaj dneh dober. V četrtek me je poklical vodnik Stane in povedal, da ima bolezenske znake, ki so še najbolj podobni koroni. Potem so začele padati domine, virus korone so dobili tudi Mirko, Iva, Sonja, vodnika Janez in Rašo, kasneje pa smo izvedeli, da sta okužena tudi oskrbnik Dušan in njegova žena Silva. Brez okužbe jo je odnesla le kuharica Mari, ki se ni družila z udeleženci izleta LPP, saj je bila ves dan v kuhinji. Ostali pa smo bili v tesnem stiku z LPP-jevci; oskrbnik in njegova žena sta stregla hrano, Iva in Sonja sta jima pomagali, midva z Mirkom pa sva se veselo družila z vsemi. Testiranje je pokazalo, da je bilo od naših članov okuženih devet ljudi (verjetno so bili virusa deležni tudi njihovi domači in je število še večje). Kasneje sem izvedel, da je bil nosilec virusa eden od udeležencev izleta LPP in da so tudi nekateri izmed njih zboleli. Večina nas je imela lažjo obliko okužbe, nekateri pa še sedaj čutijo bolečine v mišicah, ki jih spremlja tudi slabo počutje. Zgodba o okužbi na zadnji dan obratovanja naše kočice je zgovoren primer, kako se virus hitro širi in ima lahko naslutene posledice. Pozneje mi je prijatelj epidemiolog rekel, da smo imeli veliko srečo, ker imamo dober imunski sistem, saj bi se drugače lahko stvari zelo slabo končale.

*Udeleženci izleta LPP na Planini pri Jezeru,
26. 9. 2020*

SREČANJE OB 40-LETNICI POBRATENJA PD LPP IN SPDT

MARINKA PERTOT

Čisto naključno srečanje na stezah, ki se prepletajo po dolini Glinščice, se je v trenutku spremenilo v spontano prijateljstvo med člani mladega planinskega društva SAP Viator iz Ljubljane in tržaškega slovenskega planinskega društva, ki sta nenačrtovano za tisto jesensko turo leta 1977 izbrali isti cilj in isti termin. Tako se je začela naša zgodba. Z nadaljnjimi srečanji se je prijateljstvo razraščalo, se poglobljalo. Tri leta pozneje sta tedanja predsednika s podpisom spominske listine zapečatila pobratenje med društvoma.

Za nami je 40 let bratskih vezi, plodnega sodelovanja, skupnih načrtovanj, prijateljske pomoči, sproščenega druženja, nepozabnih srečanj v Koči na Planini pri Jezeru in odkritosrčnega prijateljstva. Naša velika družina je rasla ne le številčno, s spoznavanjem in razumevanjem različnih stvarnosti so se širila tudi naša obzorja.

Ponosni na tako dolgo, plodno in iskreno sodelovanje smo želeli visoki jubilej in ponovno potrditev bratske vezi proslaviti že sredi poletja, in to čim bolj slovesno. Želeli smo pripraviti praznik z veliko začetnico. A mali koronavirus je prekrižal račune. Ker so bili v poletnem času varnostni ukrepi za obvladovanje pandemije glede druženja večjega števila ljudi prestrogi, smo praznovanje prenesli na jesen. A tudi takrat se stanje ni veliko izboljšalo, vendar so bila druženja v manjši zasedbi še dovoljena. Zato se nam je zdelo prav, da pomembni dogodek vsekakor obeležimo, čeprav v skromni, okrnjeni obliki, predvsem pa ob spoštovanju pravil za obvladovanje pandemije.

V soboto, 19. septembra 2020, pod večer sta se proti Koči na Planini pri Jezeru vzpenjali dve skupini, dve „delegaciji“ pobratenih društev. Srečanje med prvimi akterji pobratenja in manjšim številom mlajših članov je bilo ganljivo. Koliko doživetj, koliko spominov! Za lažje obujanje slednjih je predsednik PD LPP Tomo Rusimovič prisotne povabil na ogled filma, ki ga je o pobratenu med društvoma, njegovih potrditvah in skupnem delovanju pripravil Pino Rudež, nekdanji predsednik SPDT, sopodpisnik prve spominske listine, s katero sta s tedanjim predsednikom PD SAP Viator Miho Primcem zapečatila pobratenje med društvoma. Rudež se tokratne slovesnost žal ni mogel udeležiti. Nekaj slikovnega gradiva sta nato prikazala še Tomo Rusimovič in Pavel Fakin. Ozračje se je takoj razgrela, pripovedi so se vrstile, vzdušje je bilo enkratno.

Prijateljsko druženje se je nadaljevalo v noč.

V lepem nedeljskem jutru so si udeleženci najprej privoščili nenaporen sprehod. Sledila je krajša, a pomenljiva in nič manj občutena slovesnost. Na zelenici za kočjo sta skromni govorniški oder krasila društvena prapora. Nalogo gostiteljevega praporščaka je prevzel Miha Primc, prvi podpisnik slavnostne listine, tržaškega pa Ivan Taučer, kot pri vseh tovrstnih dosedanjih slovesnostih. Maloštevilno skupino planincev sta nagovorila najprej predsednik PD LPP Tomo Rusimovič, nato pa še predsednica SPDT Marinka Pertot. Sledila sta svečani podpis spominskih listin, pisna potrditev prijateljske vezi med društvoma in poročilo za nadaljnje sodelovanje ter izmenjava listin. V slavnostnem trenutku, ki ga žal nismo mogli deliti z večjim številom članov, smo najgloblje občutili, da je prav prijateljstvo naše največje bogastvo. Iskreno prijateljstvo nas združuje, nas krepi, nam uliva nove življenjske moči; prijateljstvo je bogastvo, ki nam ga nihče ne more vzeti, tudi mali koronavirus ne. Zato skušamo gojenje in prepletanje prijateljskih vezi prenesti tudi na mlajše člane, na tiste, katerim bomo predali štafetno palico. Naj jim bodo trdno stekane prijateljske vezi popotnica za bogatenje in oplajanje obstoječih. Izmenjavi priložnostnih daril je sledil še hudomušen trenutek – krst tržaške planinke Sabrine Žezlina, ki se je ob tej priliki prvič povzpela na Planino pri Jezeru.

Nagovor udeležencem prireditve

Zaključku slovesnosti je sledilo druženje in prijetno nastavljanje toplim sončnim žarkom, v popoldanskih urah pa sestop do Planine Blato. Ob slovesu so si udeleženci še enkrat segli v roke in si zaželeli, da bi bilo prihodnje srečanje, ki bo na Tržaškem, čim bolj številčno in sproščeno.

Podpisani listini ob 40-letnici pobratenja

Gasilska slika udeležencev pobratenja

Planinski krst »prvopristopnice«

KO POSTANEŠ „POSTRANSKA ŠKODA“ MIKA VRABER

Začelo se ob koncu planinske sezone. Na naši koči so sprejeli še zadnjo skupino planincev. Lepo so jih pogostili, potem pa je ekipa spakirala kovčke in odšla v dolino, kočo pa prepustila članom gospodarskega odseka, da opravijo inventuro in postorijo vse potrebno za pripravo koč na zimovanje. Čez dva dni so se tudi oni vrnili domov. Tomo je bil zvečer ob povratku nekoliko prezebel, naslednji večer je pa tako „zakuhal“, da mi je bilo v postelji ob njem pošteno vroče. Naslednje dni, do sredine tedna, sva bila čisto „zdrava“ (ali kot pravijo strokovnjaki, »asimptomatska«). Potem pa pokliče prvi vodnik od treh, ki so spremljali sobotne planince na koč. „Sem okužen s covidom“! Drugi vodnik se je šel testirati čez dva dni – tudi okužen. V soboto dobim vročino tudi jaz. V ponedeljek se greva oba testirati – okužena. Potem pa je po vrsti okužena celotna ekipa, razen kuharice, vsi ostali člani GO in tudi tretji vodnik! Koliko je bilo okuženih udeležencev izleta, niti ne vemo, vemo le, da je eden izmed njih prišel na izlet že bolan. Torej so se od njega neposredno okužili vsi naši

delavci, jaz kot postranska škoda, pa verjetno še kdo od njihovih družinskih članov. Dobro, sedaj smo že vsi v redu, tudi hujših posledic ne opažamo, predvsem smo pa veliko bolj pazljivi, ko gre za druženje z drugimi, pravzaprav ga sploh ni!

Medtem je padlo ogromno snega in treba je bilo odstraniti sneg s kolektorjev na strehi koč in brunarice. Spet se je zbrala ekipa šestih prostovoljcev, ki so navsezgodaj s krpljami zagazili po cesti do Blata in naprej na Planino. Hodili so dobre štiri ure. Delo je bilo naporno, saj je bilo na strehah skoraj tri metre snega, ki se je že sprijel s površino kolektorjev. Delali so do mraka, potem si pa zaradi policijske ure niso upali domov in so prenočili kar v brunarici. Naslednji dan so se srečno vrnili. A niso bili vsi srečni! Tomo je šele drugi dan po povratku ugotovil, da nima denarnice, v kateri po stari moški navadi nosi vse možne dokumente: osebno, vozniško, zdravstveno, kreditno kartico in Urbano! Pa to ni neka ogromna denarnica, ne, čisto majhen, tenek tošelček, da gre lepo v hlačni žep, in ga ima vedno pri sebi. Žepa na pohodniških hlačah seveda ni zaprl z zadrgo in je v njih kidal sneg ter ponoči spal v brunarici. Kje in kdaj je torej izgubil denarnico? V avtu je ni, v kombiju tudi ne, torej gremo na Planino, predlagam jaz. Navsezgodaj ga peljem v Staro Fužino, potem pa krplje na noge in preko Vogarja do naše kočice! Ni bilo lahko, vsaj meni ne, a se je splačalo. K sreči mu je denarnica med spanjem v brunarici padla iz žepa med dva jogija, kjer sva jo takoj našla! Gor sva hodila štiri ure, nazaj pa tri.

Ne morem reči, da ni bil lep izlet, saj je zasnežena narava poplačala vse moje muke, a krpelj ne mislim več tako kmalu nataktni! Torej sem spet bila postranska škoda dejanj svojega moža.

Še epilog: po enem tednu dobi Tomo priporočeno pošto blejskega redarstva. Na Bledu je na ta in ta dan, ob tej in tej uri (priložena radarska fotografija njegovega avtomobila) za 12 km/h prekoračil dovoljeno hitrost; kaznen 250 € in 3 kazenske točke! To je bila pa njegova kolateralna škoda, nazaj je namreč vozil on. Ves vesel, da ima spet vse dokumente, je pač malo bolj pritisnil na plin.

ROŽNIK IN MOJ ČAS

SONJA MODLIC

Nisem si predstavljala, da se bo moja upokojitev tako začela, da bom lahko hodila samo po svoji občini. Za vsak dan si določim nekaj **časa** zase. Še dobro, da imam v bližini stanovanja Rožnik, Tivoli, Šišenski hrib, Koseški bajer, Toško Čelo, Grmado in Šmarno goro. Verjetno bi se še kaj našlo, vendar sem vezana na mestni avtobus, ali pa me mož zapelje do izhodišča. **Včasih** stopam z veseljem, **včasih** mi je zoprno po istih poteh, iščem čim manj uhojene potke po gozdu, včasih pa sem raje kar doma na kavču, rešujem križanke, brskam po fb in sem slabe volje, ko vidim čudovito zimsko naravo, pa ne morem tja... S **časom** se celo **čas** obrne.

Ostajam pozitivna in navdušena, da bo kmalu spet prišel tisti **čas**, ko bomo s prijatelji družno stopali

po planinskih poteh, po Fužinskih planinah in okrog jezer...

Zato ostanimo(-te) zdravi!

»Kdor se zaveda, kako hitro mineva **čas**, ne vzdihuje za njim, ker misli na **čas**, ki je pred njim.«

(Rudi Kerševan)

JANČE, 793 M

NIKA PEJČIČ

V času korone, ko smo bili omejeni na gibanje v lastnih občinah, sem iskala nove poti in nove vrhove v svoji okolici. Prijetne poti so me vodile v različne smeri ljubljanske občine. Še posebno pa me je navdušil najvišji vrh občine Ljubljana – Janče.

Janče so 792 metrov visok vrh, ki se nahaja med reko Savo in dolino potoka Besnica. Z vrha, na katerem stoji planinski dom ter nekaj metrov pod njim še cerkev sv. Miklavža, se nam odpre lep razgled, ki seže na bližnje Posavsko hribovje, ob lepi vidljivosti pa razgled seže vse do Alp na severu in zahodu, proti jugu pa vse do Snežnika.

Znova in znova sem se vračala po „Borovničevi poti“. Vsakič je bilo malo drugače, pa vendar vedno lepo za dušo in srce.

VSI VODNIKI NAŠEGA DRUŠTVA

MARINKA KOŽELJ STEPIC

Naše društvo je staro že skoraj 50 let, če sem bolj natančna – 3 leta manj. V tem času je delovalo v društvu kar lepo število vodnikov. Da bi ne pozabili nanje, sem zbrala podatke iz letnih programov izletov prejšnjih let, iz Gorskega popotnika in seveda tudi iz mojega spomina, ki seže tja v začetek delovanja našega društva. Vsi predstavljeni vodniki so opravili tečaj za vodnike pri PZS in si tako tudi formalno pridobili znanja in veščine za vodenje v gore.

Kmalu po ustanovitvi društva je takratno vodstvo spoznalo potrebo po varnem vodenju v gore. Nekaj članov je že imelo bogate izkušnje obiskovanja gora, večina pa teh praktično ni imela. Že leta 1976 je upravni odbor sklenil poslati na tečaj za vodnike, ki ga je organizirala PZS, dva izkušena planinca. To sta bila **Zvone Kosmač** in **Miha Primc**.

Zvone Kosmač je bil prvi predsednik društva. Tečaj je opravil z veliko mero znanja. Vodil je raznotere izlete v našem društvu, eno leto je sodeloval tudi v Komisiji za vzgojo in izobraževanje pri PZS. Vodniško delo je opravljal vestno in odgovorno polnih 28 let. Z vodenjem je prenehal zaradi selitve na Dolenjsko. Miha Primc je opravil tečaj istočasno kot Zvone. Vodil je veliko izletov, še posebej je v program izletov vključeval ture po Slovenski planinski poti, ki je bila takrat pri planincih zelo popularna. Tudi Miha je kako leto sodeloval pri Komisiji za vzgojo in izobraževanje PZS. Vodniško delo je opravljal s kar največjo mero odgovornosti. Skrbel je predvsem za varno izvedbo vsakega izleta. Svoje vodniško delo je zaključil leta 2000 razmeroma mlad, star komaj 50 let. Rekel je, da je do takrat izvedel izlete brez vsakršne najmanjše nezgode in da želi, da tako tudi ostane.

Dve leti pozneje, leta 1978, so tečaj zaključili kar trije naši člani, in sicer **Franc Bergant**, **Gabrijel Jelovšek** in **Marinka Koželj Stepic**. Franc Bergant je bil v podjetju Viator organizator rekreacije in vodenje izletov je sodilo v njegov delokrog. Franc je še danes aktiven, vendar je preteklih letih imel več krajših prekinitev. Rad in skoraj vedno je vodil tradicionalni pohod na Triglav. Sedaj ima Franc licenco za vodenje lahkih kopnih tur. Gabrijel Jelovšek – Jele, je bil znan kot pravi veseljak. Vodil je vse vrste izletov, tako lažje kot zahtevne. Pred leti je prenehal z vodenjem, saj je bil zelo popularen oskrbnik naše kočice na Planini pri Jezeru. Po zaključku oskrbniškega dela se je vključil v PD Drago Bregar, kjer je sedaj predsednik

društva. Ponovno se je aktiviral kot vodnik in sedaj z veliko odgovornostjo vodi izlete za svoje člane. Marinka Koželj Stepic je bila ena redkih žensk, ki je takrat opravila tečaj za vodnike. V društvu je prevzela predvsem vodenje lažjih tur po Slovenski planinski poti. Že leta 1980 je na pobudo PZS začela sodelovati na tečajih za vodnike kot predavateljica. Kasneje je bila vodja mnogih tečajev različnih zahtevnosti. Kljub temu da je bila polno „zaposlena“ z izobraževanjem vodnikov, je za društvo in za člane tudi drugih društev organizirala in vodila več enotedenskih planinarjenj v tujini ter trekingov v Nepal in Južno Ameriko. Marinka je aktivna še danes, torej vodi celih 42 let, ima licenco za vodenje lahkih in zahtevnih tur ter brezpotij v kopnih razmerah in lahkih snežnih tur.

Leta 1979 se je našemu društvu priključila skupina mladih iz Dravelj. V njej so bili tudi **Andrej Tomšič - Cofek**, Tone Grabeljšek, Jaka Bohinc in Marjan Gostič. Bili so že mladinski vodniki, saj so tečaj pri PZS opravili že pred prihodom v naše društvo. V našem društvu so delovali kot samostojna sekcija, le Andrej se je vključil v društveno delo kot vodnik. Bil je izredno priljubljen, zlasti pri naših mladih planincih. Andrej je bil zelo aktiven, a žal le šest let. Pred leti ga je na Voglu zasul snežni plaz.

Leta 1980 sta odšla na tečaj za vodnike **Luka Stupnikar** in **Sašo Bizjak**. Luka Stupnikar je vodil izlete z veliko mero odgovornosti. Kot vodnik je deloval le kratek čas, saj se je polno angažiral pri obnovi naše planinske postojanke, ki je leta 1981 pogorela do tal. Sašo Bizjak je vodil mnoge zahtevne ture, a že leta 1987 prenehal z vodenjem.

V letu 1985 je društvo zaradi večanja števila članov poslalo na tečaj za vodnike nove tri kandidate. To so bili **Andrej Ločniškar**, **Marjan Rednak** in **Stane Ocepek**. Andrej Ločniškar je bil zelo odgovoren vodnik. Še največ je sodeloval v takrat že ustanovljenem mladinskem odseku. Rad je vodil tudi izlete z odraslimi člani, zlasti vsakoletni pohod na Triglav. Aktiven vodnik je bil polnih 23 let. Marjan Rednak in Stane Ocepek sta v društvu vodila izlete različnih zahtevnosti, a sta že po petih letih vodenja s to dejavnostjo prenehala.

Društvo je leta 1993 ugotovilo, da je izšolanih aktivnih vodnikov premalo in je poslalo na tečaj **Hermana Rednaka**, **Tomaža Rusimoviča** in **Marjana Dobernika**. Na tečaj za mladinske vodnike pa še **Barbaro Rednak**. Herman Rednak, med člani zelo priljubljen vodnik, vodi še danes. V začetku je vodil zahtevne ture, zadnje čase pa po lažjih poteh. Herman je vodnik že polnih 27 let in ima licenco za vodenje lahkih in zahtevnih kopnih tur. Tomo Rusimovič je veliko vodil odrasle,

zlasti po Fužinskih planinah, rad pa se priključi tudi mladinskemu odseku. Vsi ga dobro poznamo kot gospodarnega predsednika društva. Ogromno časa in energije je vložil v posodobitev naše koče ter za njeno popularizacijo. Zadnje čase vodi izlete, ki so v domeni upravnega odbora društva, to so Neznano, srečanja s SPD Trst in podobno. Tomo je aktiven že polnih 27 let in ima licenco za vodenje lahkinih in zahtevnih kopnih tur. Marjan Dobernik je po opravljenem tečaju vodil zelo kratek čas. Po dveh letih je zapustil vodniško dejavnost. Barbara Rednak je uspešno opravila tečaj za mladinskega vodnika in se vključila v delo mladinskega odseka. Po petih letih vodenja v našem društvu se je v domačem okolju vključila v PD Blagajana. S tem je vodenje v našem društvu opustila.

Leta 1994 se je v vodniške vrste pridružil že izšolan vodnik **Aleš Kirn** iz PD Novo mesto. Bil je mlad in poln energije. Imel je izreden posluh za vodenje starejših članov. Žal je bila razdalja med Novim mestom in Ljubljano prevelika ovira in po petih letih vodenja v našem društvu je s tem delom prenehal.

V letu 1998 sta se priključila našim vodnikom že izšolana mladinska vodnika **Mitja** in **Katja Premperl**. Tečaj sta opravila kot člana PD Ljubljana-Matica. Dolga leta sta zelo uspešno vodila planinski krožek na OŠ Oskar Kovačič. Mitja je veliko vodil tudi druge izlete v društvu, zlasti pohod na Triglav. Včasih se mu pridružila tudi Katja. Katja je prenehala z vodniškim delom leta 2015, Mitja pa eno leto kasneje.

V letu 1999 se nam je pridružil kot vodnik **Slavko Krušnik**, ki je tečaj opravil kot član PD Ljubljana-Matica. Slavko je bil izredno priljubljen zlasti zaradi dobre volje, ki jo je sejal vseprek. Kljub visokim letom je bil v dobri telesni pripravljenosti. Zmogel je tudi dolge, celodnevne ture. Če je vodil Slavko, smo vsi vedeli, da bomo hodili z zmerno hitrostjo in se ves čas imenitno zabavali. Slavko je bil aktiven vodnik 11 let.

Čas, ko so v naše društvo prihajali že izšolani vodniki, je minil. Leta 2000 sta šla na tečaj za vodnike **Janez Lenaršič** in **Sašo Marinčič**. Janez je vodil izlete različnih zahtevnosti. Zadnjih nekaj let je vodil skupino starejših. Izleti so bili ob sredah. Cilje, ki jih je izbiral za „sredine“ izlete, so bili manj znani, a zato toliko bolj privlačni. Udeležba na teh izletih je bila zelo dobra. Ti izleti niso odpadali zaradi premalo prijav, temveč zaradi neugodnih vremenskih razmer. Janez je z aktivnim vodenjem zaključil leta 2017 in, žal, kmalu za tem umrl. Sašo je vodil vse vrste izletov. V zadnjih 10 letih je vodil manj, saj se je vključil v delo PD Rega-Log, ki je bilo ustanovljeno v njegovem domačem kraju.

Leta 2003 je društvo predlagalo na tečaj za mladinske vodnike **Katjo Marinko**. Po opravljenem tečaju se je vključila v delo mladinskega odseka. Občasno je vodila tudi izlete za odrasle. Žal je po 4 letih zapustila vodniške vrste.

Leta 2005 je opravil tečaj za vodnika **Martin Lenaršič**, Janezov brat. Bil je odličen planinec in je vodil predvsem zahtevne ture. Zaradi zdravstvenih težav je po dveh letih prenehal z vodenjem.

Leta 2008 je društvo želelo ne le povečati število vodnikov, temveč vodniško ekipo tudi pomladiti. Na tečaj sta odšla **Tone Trope** in **Rašo Adrovič**. Tone in Rašo sta vodila izlete različnih zahtevnosti. Kot voznika pri LPP sta pritegnila v planinstvo tudi kakega svojega sodelavca. Oba sta se vključevala v delo v mladinskem odseku. Tone je leta 2016 zapustil vodenje in naše društvo ter se aktivno vključil v društvo Pijava Gorica, ki je bilo ustanovljeno v njegovem domačem kraju. Tu je postal predsednik društva in skrbi za varno izvajanje izletov. Rašo je uspešno organiziral nekaj odmevnih planinskih potovanj po Balkanu. V zadnjem času skrbi za planinski krožek na OŠ Oskar Kovačič. Občasno vodi tudi za VVZ H. C. Andersen. Rašo ima licenco za vodenje lahkinih in zahtevnih kopnih ter lahkinih snežnih tur. V letu 2008 se je vodniški ekipi pridružil **Andrej Počervina**, diplomant Fakultete za šport. Že na fakulteti si je pridobil osnovna znanja gornišstva in tudi naziv vodnika. Vodil je vse vrste izletov od zelo zahtevnih za odrasle do pohodov za male planinčke iz VVZ H. C. Andersen. Po devetih letih je zapustil vodništvo in naše društvo ter se vključil v alpinistični odsek pri PD Rašica.

V letu 2013 je društvo na tečaj za vodnike poslalo **Janeza Medveda**, odličnega planinca. Janez vodi izlete različnih zahtevnosti. Rad sodeluje tudi z mladinskim odsekom. Janez ima licenco za vodenje lahkinih in zahtevnih kopnih tur ter lahkinih snežnih tur.

Zadnji vodnik, ki se je pridružil vodniškemu odseku našega društva, je **Stane Kragelj**. Vse vodniško izobraževanje je opravil v okviru PD Ljubljana-Matica. Lepo se je vklopil v novo okolje. Vodi izlete različnih zahtevnosti in sodeluje tudi v mladinskem odseku. Stane ima licenco za vodenje lahkinih in zahtevnih kopnih tur ter lahkinih snežnih tur.

Iz tega pregleda vidimo, da so nekateri vodniki delovali zelo kratek čas. Zakaj so prenehali? Morda jih je težil prevelik čut odgovornosti, morda je bilo delo z ljudmi psihično pretežko, morda jim je bilo delo vodnika predstavljeno preveč lahkotno. Na drugi strani pa imamo vodnike, ki so vodili ali še vodijo že dolga leta.

Naj povzamem še malo statistike. Med danes še aktivnimi vodniki ima najdaljšo vodniško dobo brez prekinitve Marinka Koželj Stepic, in sicer 42 let. Težko bi prešteli vse izlete, večdnevna planinarjenja in trekinge, ki so bila opravljena v tem času. Tudi Franc Bergant bi imel enako dolgo vodniško dobo, če ne bi nekajkrat za leto ali dve prekinil vodenja. Tako ima kar nekaj let manj. Tomo Rusimovič in Herman Rednak sta vodnika že skoraj tri desetletja ali natančneje 27 let. Rašo Adrovič vodi že 12 let, Janez Medved 7 let in Stane Kragelj 4 leta. Med „upokojenimi“ vodniki sta imela najdaljšo dobo Zvone Kosmač 28 let in Miha Primc 24 let. Tudi Mitja in Katja Premierl sta samo v našem društvu vodila 18 let oziroma 17 let. Janez Lenaršič je vodil 18 let. Starejši člani društva se teh „upokojenih“ vodnikov prav gotovo zelo dobro spominjamo.

Danes deluje v našem društvu sedem vodnikov. Glede na to, da število članov društva pada in da je veliko starejših, ki plačajo članarino zgolj iz pripadnosti društvu in ne zmorejo več hoditi na organizirane izlete, je število vodnikov primerno. Žal pa je povprečna starost naših vodnikov dokaj visoka. Pri mlajših zanimanja za tako prostovoljno delo skoraj ni, ne le v našem društvu, temveč v vsej Sloveniji.

LPP IN LETO VIRUSA COVID-19

SILVA PAPEŽ

Leto 2020 je bilo za LPP kot tudi za vse nas posebno, zaznamovano s Covidom-19. Javno življenje v državi se je praktično ustavilo. Po odloku Vlade RS sta se prvič od ustanovitve leta 1901, ko je Ljubljana dobila električno cestno železnico, ustavila tudi mestni in medkrajevni potniški promet. S 13. marcem 2020 je bila razglašena epidemija, zaradi ukrepov za omejitev širjenja novega korona virusa pa je bil s 16. marcem do 10. maja 2020 popolnoma ustavljen prevoz na vseh avtobusnih in železniških linijah po Sloveniji. Od 17. marca je bilo začasno prepovedano tudi izvajanje tehničnih pregledov in drugih postopkov v zvezi z registracijo vozil in dela tahografskih delavnic, kar je ena od dejavnosti, ki jih tudi izvaja LPP. Tehnični pregledi so se za stranke ponovno odprli 20. aprila 2020.

Od približno 900 zaposlenih, kolikor nas je bilo zaposlenih v LPP, nas je v ponedeljek, 16. marca 2020, prišlo na delo le 6: direktor, vodja prometne operative (voznikov), vodja prevozov na klic, ki je koordiniral voznike prostovoljce, varnostniki in tajnica. Ostali

zaposleni so ostali doma na čakanju in bili pripravljeni, da se jih pokliče na delo. Organizirano je bilo tudi delo od doma, nekatera režijska dela je bilo še vedno potrebno opravljati, vendar v zmanjšanem obsegu (obračuni storitev, javna naročila ...).

Javno življenje v državi se je praktično ustavilo. Zaradi zaprtja šol so nekateri otroci ostali brez edinega toplega obroka. Tudi starostnikom, ki naj ne bi zapuščali stanovanj, je MOL organizirala dostavo hrane na dom. Hrano so dnevno razvažali prostovoljci, naši vozniki. Že prvi dan se jih je javilo več kot 100, nato je bilo prostovoljcev vsak dan več. Zaradi njihove nesebične pomoči je več kot 500 otrok in starejših iz socialno ogroženih družin vsak dan prejelo topel obrok. Razvoz toplih obrokov je potekal vse od 16. marca pa do 29. maja, to pomeni kar 75 dni neprekinjene dostave. V vsaki skupini je bilo 15 voznikov, ki so v tem času skupaj dostavili 30.232 obrokov, opravili 6.944 ur in prevozili 30.232 km. Sodelavci LPP so z 12 električnimi vozili E-GOLF in 4 vozili na metan prevozili 40.786 km. Po vsakem prevozu so bila vozila razkužena. Tako smo združili skrb za sočloveka in okolje.

Poleg tega smo izvajali tudi izredne prevoze, namenjene tistim, ki so potrebovali dostop do nujnih opravkov. Ti prevozi so se organizirali izključno v sodelovanju z Rdečim križem Slovenije.

Dne 11. maja 2020 je bil promet ponovno sproščen, vendar z velikimi omejitvami. Vozniki so bili zaščiteni s fizično zaporo, tako da potniki niso mogli pristopiti do njih. Tudi vstop pri prvih vratih ni bil mogoč. Potniki so lahko na avtobus vstopali posamično, obvezno so morali nositi maske, pri vstopu pa so si morali obvezno razkužili roke z razkužilom, ki je bilo nameščeno na

vhodu. Vsi ti ukrepi so v veljavi še sedaj. Prve dneve so avtobusi vozili skoraj prazni, kasneje pa se je število potnikov povečalo. V mestnem prometu je zaradi ukrepov proti epidemiji promet upadel za 90 %. Potniki so se znašli po svoje, presedlali so na kolesa in v osebne avtomobile, saj so bila brezplačna tudi parkirišča, katera upravlja MOL. V juniju so se ukrepi Vlade začeli delno sproščati.

Dne 19. oktobra 2020 je zaradi hitrega širjenja virusa med prebivalstvom sledila ponovna razglasitev epidemije. LPP je število potovanj z mestnimi avtobusi bistveno zmanjšal. Ukinil je vse nočne linije, saj je bila med 21. in 6. uro zjutraj uvedena policijska ura, v veljavo so stopili počitniški vozni redi. Na ta način so bili preko dneva zagotovljeni prevozi potnikov na vseh linijah, pa tudi tistim, ki so delali v popoldanski in nočni izmeni. LPP je uvedel polovični izvoz vozil, od 180 vozil jih je izvozilo 90.

V skladu z vladnimi ukrepi je bil 16. novembra 2020 ponovno začasno ukinjeno obratovanje vseh avtobusov na mestnih in medkrajevnih linijah, zaprla so se vrata potniške blagajne na Slovenski 56. Še nadalje pa smo lahko izvajali storitve tehničnih pregledov. Tudi v delavnicah smo lahko opravljali servise, karoserijska in mehanska popravila vozil. Ukrep začasne prepovedi izvajanja javnega potniškega prometa je bil ukinjen po enem mesecu, 15. decembra 2020. S tem datumom so se na ljubljanske ulice vrnili avtobusi pa tudi električni vlakec Urban in Kavalirji. Od takrat naprej ponovno vozimo s polovično zmogljivostjo.

V začetku novembra so se naši vozniki odzvali povabilu naše največje zdravstvene ustanove v Sloveniji. Za prostovoljstvo v Univerzitetnem kliničnem centru Ljubljana se jih je javilo kar 200. Zaradi povečanega obsega del pomagajo pri logistiki, čiščenju prostorov, dezinfekciji postelj in reševalnih vozil na Reševalni postaji Ljubljana. In tako že skoraj 3 mesece UKC-ju pomaga skupina po dvajset prostovoljcev iz LPP.

Kaj je botrovalo njihovim odločitvam? »Bili smo na čakanju in dobili priložnost, da pomagamo, ni nas strah, saj bi se lahko okužili tudi drugje, dobili smo zaščitno opremo in držimo se vseh potrebnih ukrepov. To je naša skupna situacija, stopiti je potrebno skupaj.« In ravno dobra volja je poleg fizične pomoči tista, ki so je bili zaposleni v UKC-ju tako zelo veseli. Prostovoljci so pozitivni, dobrovoljni, poleg tega so tudi pridni. To zaposlenim v UKC veliko pomeni. Prinesli so jim nov zagon in tega so res potrebovali. In občutek, da niso sami, da je še komu mar. Tudi to jim daje novo energijo.

Državno priznanje za najbolj požrtvovalne posameznike in skupine v boju zoper COVID-19 smo prejeli tudi sodelavci LPP. Dne 19. januarja 2021 je Vlada Republike Slovenije Javnemu podjetju Ljubljanski potniški promet podelila državno priznanje za požrtvovalno izvajanje ukrepov za preprečevanje spomladanskega vala širjenja epidemije COVID-19.

Življenje gre dalje. Navadili smo se že na to, da virus preži na nas na vsakem koraku. Bolj ali manj se mu izogibamo s priporočenimi ukrepi. Zaenkrat nam tako ostane le lep spomin, kakšno je življenje brez omejitev.

Pa srečno in ostanimo zdravi!

JESENSKA DELOVNA AKCIJA NA PLANINI PRI JEZERU – OKTOBER 2020

TOMO RUSIMOVIČ

Drva pospravljena, čoln v koči, klopi zložene pod napušč, vodovodni sistem izpraznjen. Izprazniti je treba še greznico (gošča se odpelje v čištilno napravo Bohinjska Bistrica), v dolino pa bomo spravili tudi plinski štedilnik, ki gre na generalni servis!

Potem pa lahko zapade sneg in bomo hodili le na kontrolne ogledе koč.

ZIMSKA DELOVNA AKCIJA NA PLANINI PRI JEZERU – JANUAR 2021

TOMO RUSIMVIČ

Delovna akcija je bila namenjena kidanju solarnih kolektorjev, da so se lahko polnili akumulatorji in da ni teža snega polomila panelov. Ker smo morali iz doline peš, smo akcijo zaključili šele ob 17:30 in ni bilo več časa za spust v dolino in odhod domov, saj je bila ob 21h že policijska ura. Prenočili smo v brunarici in naslednji dan delali do 12h ter zaključili akcijo.

ZIMA NA JEZERSKO PRIVABLJA LJUDI

HELENA NOVAK

Zima na Jezersko privablja ljudi.
Nekaterim je všeč nataktni smuči,
drugim na ledu prijetno drsi.
Družina veselo na sankah drvi,
pod nogami pa sneg se prijetno drobi.
Škriplje in hrusta, te v lica zmrazi,
po zimi prijetni ob Planšarskem jezeru diši.

BODI KOMOT, KUPI LETNO URBANO.

CENIK

	1 OBMOČJE	2 OBMOČJE	3 OBMOČJA
Enkratno potovanje (Vrednotna in Moneta)	1,30 €	1,75 €	2,70 €
Mesečna - šolska	20,00 €	25,00 €	25,00 €
Mesečna - splošna	37,00 €	49,00 €	63,00 €
Mesečna - upokojska	20,00 €	40,00 €	60,00 €
Letna upokojska vozovnica - 0,60 €/dan	220,00 €		
Letna splošna vozovnica - 1,00 €/dan	365,00 €	490,00 €	630,00 €

01 582 2 582

PUSTI SE
ZAPELJATI

lpp.si

Mestna občina
Ljubljana

IZLETI PD LPP 2021/22

datum, dan	izlet	zaht.	čas hoje	vodnik
MAREC 2021				
20. 03. SO	Pentlja	L	7 ur	Stane Kragelj
APRIL 2021				
03. 04. SO	Pentlja	L	7 ur	Stane Kragelj
09. 04. SO	Nanos	L	5 ur	Franc Bergant
17. 04. SO	Lašček	L	5 ur	Marinka Koželj Stepic
MAJ 2021				
08. 05. SO	Kamniška Bistrica	L	5 ur	Marinka Koželj Stepic
15. 05. SO	Golica	L	5 ur	Franc Bergant
22. 05. SO	Grintovec	Z	8 ur	Janez Medved
29. 05. SO	Tabor ljubljanskih planincev	L	2–4 ure	Franc Bergant
30. 05. NE	Srečanje s SPD Trst	L	3–4 ure	UO PDLPP
JUNIJ 2021				
05. 06. SO	Turska gora	ZZ	8 ur	Janez Medved
12. 06. SO	Dobrač (A)	L	4 ure	Marinka Koželj Stepic
19. 06. SO	Pentlja	L	8 ur	Stane Kragelj
23.–27. 06 SR-NE	Peš iz Ljubljane na Planino pri Jezeru	L	8–10 ur/dan	Tomo Rusimovič
JULIJ 2021				
03. 07. SO	23. Pohod Drago Bregar	L	5 ur	Franc Bergant
10. 07. SO	Planjava	ZZ	8 ur	Janez Medved
AVGUST 2021				
14. 08. SO	Brana	Z	7 ur	Janez Medved
20.–22. 08 PE-NE	Planinarjenje po Fužinskih planinah	L + Z	4–8 ur	UO PDLPP
SEPTEMBER 2021				
03. 09. SO	Snežnik	L	5–8 ur	Janez Medved
11. 09. SO	Zelnarica	L	8 ur	Franc Bergant
25. 09 SO	Okoli Ljubljane	L	4–5 ur	Stane Kragelj
OKTOBER 2021				
08. 10. PE	Kosmatica (A)	L	5–6 ur	Marinka Koželj Stepic
16. 10. SO	Blejska koča	L	5 ur	Franc Bergant
23. 10. SO	Izlet v neznano	L	3–4 ure	UO PDLPP
30. 10. SO	Okoli Ljubljane	L	4–5 ur	Stane Kragelj
NOVEMBER 2021				
07. 11. NE	Kostanjeva nedelja s SPD Trst	L	3–4 ure	UO PDLPP
13. 11. NE	Vertovčeva pot	L	6 ur	Franc Bergant
20. 11. SO	Okoli Ljubljane	L	7 ur	Stane Kragelj
DECEMBER 2021				
11. 12. SO	Prednovoletno srečanje članov PD LPP Pr' Mehačk	L	3–4 ure	UO PDLPP
JANUAR 2022				
8. 01. SO	Komna	S	5 ur	Janez Medved
14.–15. 01. SO	Nočni pohod na Polhograjsko grmado	S	5 ur	Franc Bergant
22. 01. SO	4. tradicionalni pohod na Planino pri Jezeru (šola varne hoje pozimi)	S	9 ur	Stane Kragelj
FEBRUAR 2022				
05. 02. SO	Potepanje po Veliki planini	S	8 ur	Stane Kragelj
20. 02. SO	Zelenica Zgornji plot	S	8 ur	Stane Kragelj

Legenda:

L - lahka tura
Z - zahtevna tura

ZZ - zelo zahtevna tura
S - snežna tura